

Jezus daje primerjavo med takratnim Jeruzalemom in sedanjim Rimom in njegovo usodo.

Glejte Moji otroci, ko Sem v tistem času govoril o znamenjih in Sem Judom vnaprej napovedal razdejanje njihovega templja, so samo nekateri od njih verjeli Mojim napovedim, ker Me ostali niso spoznali. Sedaj, ko vam ponovno govorim enako, je prav tako veliko dvomljivcev in nevernežev, ki pričakujejo znamenja od nekje druge kot od tam, od koder bodo resnično prišla.

V tistem času Sem že vnaprej napovedal propad templja v Jeruzalemu in prenehanje obstoja judovskega rodu kot samostojnega naroda. Vnaprej Sem jim povedal, da sta način in oblika, na katera upoštevajo zakone religije, ravno nasprotna od tega, kar so jim hoteli povedati Mojzes in preroki, in da se takšen način gledanja in dejavnega izvajanja mora končati, prav zaradi tolmačenja, zaradi katerega sem prišel in Bom tudi žrtvoval Svoje življenje.

Niso se hoteli ločiti od tega že dolgo uveljavljenega verovanja ali religije. Za njih je tempelj v Jeruzalemu veljal za duhovnega predstavnika verske zgradbe. Ker pa je v tem templju vladala takšna nepopoljšljiva zmeda in se je religija pridigala in izvajala tako, kakor je to ustrezalo interesom ali koristim duhovnikom in farizejev, je moral ta materialni tempelj pasti, da človek nebi zgnil v močvirju svojih najslabših strasti. Šele na njegovih razvalinah se je lahko zgradil drugi duhovni, večno trajajoči tempelj, kateremu Sem med Mojim zemeljskim življenjem položil temeljni kamen.

Že od takrat naprej, kakor tudi še po Mojem vnebohodu, do Mojega naslednjega prihoda ni manjkalo in ne manjka opominjajočih znamenj za spreobrnitev, toda vedno se zdi, da še ni prišel čas za razdejanje sedanjega templja – namreč Rima in njegovega gospodarstva. Četudi mnogim ljudem v boljših trenutkih presvetli srce svetlobni žarek napovedi bodočnosti, v Rimu ostaja tema, in namesto svetleje postaja vedno temneje.

Kakor se je dogajalo nekoč v Jeruzalemu, kjer je oborožena oblast Rimljanov dolgo časa spoštovala religijo in običaje Judov in njihovo uporabo dovoljevala, se to dogaja tudi do današnjega dne, ko oblastniki z mečem v roki ta nered v Rimu, čeprav ga poznajo, nočejo preprečiti, temveč ga izkoriščajo za lastno korist. Vendar, kot so nekoč Judje zaradi svoje objestnosti in razkačenosti povzročili padec templja in lasten propad, tako bo tudi sedaj ta zgradba nezmotljivega na Petrovem stolu v Rimu, zaradi objestnosti in slepote njegovih pomočnikov, padla in bo kot nekoč morala narediti prostor Mojemu nauku.

Kar se je zgodilo pri mojem prvem učlovečenju, se bo ponovno zgodilo. Obstajal bodo znamenja. Blagor tistim, ki jih bodo razumeli in jih bodo tudi uporabljali v svoje lastno dobro in dobro svojih bližnjih!

*Jakob Lorber
Kristusov prihod*